

18 mei 2025

"Ieder ding onder de hemel heeft zijn tijd."

Prediker 3:1-15

Bij de Alpha zeggen mensen weleens: "Ik ben bang - als ik in God ga geloven - dat ik dan de regie over mijn leven kwijtraak." Hoeveel regie heb je nu dan? Eén of twee procent...? Heb je het in de hánd: of je kunt lachen of huilen? Of je kunt dansen, of dat je moet rouwen? Hoeveel regie had je over je geboorte? Over je relatie: toen je in de steek gelaten werd?

Prediker 3 is zo waar: als je het op muziek zet, wordt het gegarandeerd een hit. Iedereen kan het meezingen, of je nou in de Bijbel gelooft of niet. Prediker preekt niet (dat gebeurt in die hit van The Byrds wel). Prediker zegt alleen wat hij ziet. En hier ziet hij de tijden. Waar je dus geen vat op hebt.

Prediker behoort tot de Israëlitische wijsheidsboeken. Die boeken zijn in eerste instantie geschreven voor jonge mensen. De jonge generatie heeft idealen. En frustraties als die idealen niet uitvoerbaar zijn. Prediker wil je behoeden voor die frustraties.

De dingen gebeuren. Ieder ding onder de hemel heeft zijn tijd.

Hé, waarom die toevoeging 'onder de hemel'? Waarom niet gewoon: op aarde? Of helemaal niks, alleen maar: ieder ding heeft zijn tijd? Wat heeft die hemel erbij te zoeken? Op het eerste gezicht niks. Want Prediker kijkt juist naar wat er ónder de hemel gebeurt. Nou, dat kan iedereen meemaken. Of je nou iets met de hemel hébt of niet. Onder de hemel maak je allemaal dezelfde soort tijden mee. Maar intussen prikkelt het: ga je blijven steken onder de hemel?

Waar The Byrds stoppen met zingen, gaat Prediker nog even door – heel voorzichtig. Hij wil eens kijken wat dat is met die hemel. Niet dat je er veel van kunt zeggen, want wat God doet is voor eeuwig, en daar hebben wij niet goed zicht op. Maar dan komt hij ineens met een duizelingwekkende gedachte: Hij heeft de eeuw in ons hart gegeven (3:11).

Hebben alle mensen misschien een ingeschapen besef van iets wat veel groter is dan wijzelf? Als dat waar is, dan worden al die wisselende tijden van ons ineens een soort schakeltjes in de eeuwigheid.

Ook mensen die niet in de hemel geloven, ervaren een soort drang om iets van een hemel te zien of te eventueel zelf te creëren. Iemand schrijft: "Toen de mensen nog in God geloofden, waren ze onderweg naar een land van belofte. Tegenwoordig is het een hordenloop zonder finish." En wat een onrust geeft dat. Want God heeft de eeuw in hun hart gegeven.

En geeft God nog meer?

Volgens Prediker is het een gave van Hem als je kunt eten en drinken en genieten van het goede (3:13).

Iedereen moet zich afvragen waar het goede vandaan komt. Als je denkt dat het van jezelf moet komen, ga je het némen. Als je gelooft dat het van God komt, wordt het ontvángen.

Wat zou er gebeuren als je durft te geloven dat de hemel boven je is? En wat, als je gelooft dat de hemel naar je toe komt? Met kerst, en met Pinksteren? Dat Jezus ook... onder de hemel komt!

Prediker eindigt met een ontroerende opmerking: God zoekt op wat voorbij is (3:15). Sommige vertalingen suggereren dat God dat steeds weer doet, en in zekere zin is dat ook zo (want er is niets nieuws onder de zon, 1:9). Maar God brengt de dingen niet alleen *terug*. Hij laat ze *terecht* komen. Terug en terecht. Zie je Hem zoeken? Wát een lieve trouwe God! Hij zoekt. Totdat Hij alles weer heeft. En alle dingen nieuw zijn.

Suggesties voor een gesprek.

1. Wat was altijd jouw gevoel bij het boekje Prediker? Verandert deze Keek daar iets aan, of word je erin bevestigd?
 2. Er is een tijd van oorlog en een tijd van vrede. Wat doe je daaraan?
 3. Mensen die niet in God geloven, ervaren een (ingeschapen!) drang om de eeuw en de hemel hier te hebben. Kun je voorbeelden geven?
 4. Wat van Jezus vind je in Prediker 3?
 5. Hoeveel regie denk jij over je leven te hebben? Wat vind je van het fenomeen control freak?
 6. Praat eens door over dat verschil tussen nemen en ontvangen.
-